

WAAR IS

Hans Kröber

Waar bent u op dit moment? 'Op Aruba. Hier heb ik al dertien jaar een vakantiehuisje. Toen ik nog als bestuurder werkte bij Pameijer ging ik hier elke winter zo'n drie weken naartoe. Tegenwoordig kan ik twee maanden in het jaar op Aruba

Hans Kröber nam in oktober 2011 afscheid als bestuurder bij Pameijer. Kröber werkte 26 jaar bij de zorginstelling voor mensen met een verstandelijke beperking en psychiatrische problematiek, waarvan 16 jaar als bestuurder. Daarnaast heeft Kröber zich altijd beziggehouden met wetenschappelijk onderzoek naar inclusie van mensen met een beperking, onder andere bij Vilans en via zijn eigen bureau inclusie.nu. In 2008 rondde hij zijn promotieonderzoek af met de titel *Gehandicaptenzorg, inclusie en organiseren*. Hij houdt toezicht bij tal van maatschappelijke organisaties.

2011 de knoop doorhakte om me helemaal niet meer met de bestuurlijke kant van de zorg bezig te houden maar puur voor de inhoud te gaan en me te richten op wetenschappelijk onderzoek en de toepassing daarvan in de praktijk.'

Mist u het besturen niet? 'De dynamiek van besturen is heel leuk. Werken met een vast team van directeurs gaf mij veel energie. Dat mis ik soms wel. Maar nu heb ik een nog veel vrijere rol. Wat ik steeds minder leuk ging vinden aan mijn bestuurswerk was de toenemende dominantie van het economische denken in de zorg. Het

vertoeven. We zitten aan de minder toeristische noordkant van het eiland en daar is het heerlijk fietsen en duiken. Ik heb altijd al een voorliefde gehad voor tropische bestemmingen en Aruba is een zowel tropisch als goed georganiseerd eiland, dus een heerlijke bestemming.'

Waarom bent u gestopt bij Pameijer?

'Ik kwam voor de vraag te staan of ik tot mijn 65ste wilde doorbesturen. In mijn achterhoofd liep ik al een tijd rond met de wens om me op termijn meer op de inhoudelijke kant van de zorg voor mensen met een beperking te storten. Daarom ben ik ook in 2004 begonnen met een promotie over inclusie. Dat beviel zo goed dat ik in

ging steeds vaker over bureaucratische en geldzaken hoewel Pameijer financieel een kerngezond bedrijf is. Toen in 2004 voor het eerst aanbesteed moest worden in de Wmo dreef de focus van de sector weg van de leefwereld van kwetsbare mensen naar het winnen van aanbestedingen waar de kosten een te eenzijdige dominante factor zijn. Een slechte zaak wat mij betreft.'

Denkt u dat deze trend zich ook na uw vertrek heeft voortgezet?

'Dat denk ik wel. Om de participatie te bevorderen is het organiseren van zorg en ondersteuning op lokaal niveau wenselijk. Maar we moeten oppassen hoe we dat doen. Een interessante casus is wat dat betreft het beleid in de Scandinavische landen. Hier zijn ze vijftig jaar geleden al begonnen met het

overhevelen van zorg van de centrale overheid naar lokale overheden. Deze landen worden vaak gezien als gidslanden in dit traject. Maar je ziet daar nu ook de nadelen van het decentraliseren. Ten eerste zijn de lokale overheden erg gespist op tarieven als het aankomt op aanbestedingen en wordt er nauwelijks naar zorginhoudelijke aspecten gekeken bij de aanbestedingsrondes. En ten tweede zie je dat op lokaal niveau belangenbehartiging voor kwetsbare mensen slechter georganiseerd is en zwakker is dan op landelijk niveau. Toen in Scandinavië gedecentraliseerd werd zijn de cliëntenorganisaties allemaal versplinterd geraakt. Daarvoor moeten wij waken.'

Wat gaat uw bijdrage zijn om te voorkomen dat we in Nederland 'Scandinavische toestanden' krijgen?

'Ik blijf publiceren over inclusie via inclusie.nu en blijf de lobby voeren voor participatie in de maatschappij voor iedereen als lid van de Coalitie voor Inclusie. Daarnaast ben ik met Vilans bezig onder andere een digitaal leerplatform en een trainingsaanbod te ontwikkelen. Dit materiaal is bedoeld om inclusieve praktijken binnen instellingen te bevorderen. Je merkt dat professionals nog niet helemaal de omslag gemaakt hebben naar participatie. Er wordt vaak nog heel instellingsgericht gedacht en gewerkt. We proberen hier een cultuuromslag te bewerkstelligen.' ■

(Wouter van den Elsen)

'In Scandinavië begon de overheveling van zorg naar lokale overheden vijftig jaar geleden al. Daar zie je nu ook de nadelen.'